

Vijfduizend .....

Nieuwsbrief oktober 2011

Tuma Viela

Een groepje kinderen staat nu al tijden voor de werkplaats te smoezen, wijzen opgetogen langs me heen en hebben absoluut geen aandacht voor mij. Ze stoten elkaar aan en hun ogen schieten alle kanten op. Ik sta achter de toonbank in onze 'winkel' schooltaspatronen te knippen en vanuit mijn ooghoeken houdt ik het stel glimlachend in de gaten. Sinds we een heuse shop hebben gebeurt dit dagelijks. Het nieuws gaat als een lopend vuurtje en iedereen wil het met eigen ogen zien! Het is dan ook een plaatje, die "nieuwe" ruimte van ons maar er ging wat aan vooraf...

In de zomervakantie kregen we bezoek van Danny en Katinka. Vrienden uit Nederland die eens wat anders wilden dan alleen lekker luiëren, maar een soort vakantie-werkweekje wilden doorbrengen bij ons in Ghana. Ze hadden 1000 euro sponsorgeld meegenomen van henzelf maar ook van familie en vrienden en dat wilden ze graag hier besteden... Ze hebben het voorraad hok fantastisch aangepakt waar de zakken met zakjes uitpilden. Er zijn nieuwe voorraadplanken in de werkplaats aangebracht zodat we ons 'huishouden' beter kunnen regelen en opslaan en toen was er nog voldoende geld over om heerlijk inkopen te doen: Wat een feest! 50 dozen garen, waar we hopelijk voor een jaartje genoeg aan hebben! 25 dubbele rollen klittenband, een klein watervat voor drinkwater voor de medewerkers, elk een eigen beker, 2 gallons naaimachine olie. Iedereen een nieuwe schaar en centimeterband. Nieuwe spoeltjes en spoelhuizen, spelden, naaimachine naalden, een mat om op te bidden, een nieuwe waterbak voor de wassers en vier zwarte kuipen voor de knippers. Een grote passpiegel zodat de kinderen zichzelf kunnen zien als ze een regenjas of hoed krijgen aangemeten... Zoveel meer kleine, handige dingen die we dagelijks gebruiken en bovendien ruim dertig grote en kleine afsluitbare plastic bakken ter vervanging van de kartonnen dozen die steeds weer stuk gingen, niet te stapelen waren en niet afgesloten konden worden zodat alles steeds zo stoffig was.... Echt geweldig! Maar de werkplaats die toch al zo klein was werd er niet groter van en toen..., een week nadat deze lieve, hardwerkende mensen waren vertrokken, kreeg ik bezoek van de landlord van het compoundhouse recht tegenover de werkplaats. Hij vertelde me dat er een kamer vrij was en of Tuma Viela daar belangstelling voor had. We mochten er mee doen wat we wilden, al zou het alleen maar voor opslag zijn... Ik keek naar onze net 'verbouwde' opslagruimte en dacht: Is het zonde of juist een nieuwe uitdaging? Vrijwel gelijktijdig rook ik de nieuwe kans en voor 5 euro per maand is de kamer nu van de werkplaats. Alle zakken hebben we er naar toe verhuisd en toen bleef het prachtige, door Danny en Katinka afgewerkte 'zijkveugeltje' van de werkplaats leeg achter... Maar niet voor lang! Tientallen spijkers werden in het hout gejaxt en nu richten we iedere morgen daar onze winkel in. Het is ontzettend leuk om al die kinderen nu hier te ontvangen. De spiegel vinden de kids helemaal geweldig! Thuis hebben ze óf geen spiegel óf eentje waar je alleen je hoofd maar in kunt zien en omdat hier

maar weinig huizen ramen hebben kunnen ze zich daar ook niet in spiegelen. Heel verlegen kijken ze eerst in de spiegel naar zichzelf als ze hun nieuwe rugzak omhebben of een regenjas aan hebben getrokken maar dan verschijnt altijd een stralende lach en rennen ze blij met hun nieuwe spullen de straat weer op.

's Nachts wordt het helaas een beestenbende, want de vele 'dak- en thuisloze' geiten vinden er een beschutte plaats om de nacht door te brengen, maar in het ochtend gloren mesten we het uit en wordt het een prachtige toonzaal van onze producten waar de vele kinderen zich dus dagelijks aan komen vergapen en wat hen aanzet tot het brengen van enorm veel zakjes wat weer tot gevolg heeft dat we een record aantal producten maken om weg te geven in ruil voor het zwerfafval.

Deze week hadden we maar liefst onze 5000-ste klant van dit jaar en daar hebben we even extra aandacht aan geschonken! Eerlijk gezegd waren het er twee... Tegelijkertijd staken ze hun hoofd om het hoekje van de shop en vertelden me dat ze graag een schooltas wilden en leverden elk 250 waterzakjes in. Momin en Gadafi mochten -om dit heugelijke feit een beetje te vieren-, iets uitzoeken uit de winkel en ze kozen allebei een fleurige pet gemaakt van ijszakjes en wilden maar wat graag op de foto! De 5000-ste klant betekent automatisch dat we 5000 producten gemaakt hebben van Januari tot September dit jaar... Een hele prestatie!

De aanloop van veel nieuwe kids naar de werkplaats toe is ook het gevolg geweest van de inzet van het team. We zijn namelijk weer met alle Tuma Viela medewerkers een dagje naar de markt geweest en zijn nu ook de wijken eens ingetrokken. Het was een leuke tijd om weer even aan de weg te timmeren omdat het grote vakantie was voor de kids! We zijn met name in gebieden die ver bij ons vandaan liggen geweest, waar we nog niet zo bekend zijn. We hadden honderden kleine flyers gedrukt en die aan belangstellenden uitgedeeld. We hebben sindsdien weer een enorme "verse" aanloop in de werkplaats van kinderen die er heel ver voor hebben moeten lopen!

Ook de kinderen uit mijn dorp zijn nu enthousiast gemaakt doordat ik op een zondag een grote tas met spullen meenam om daar te laten zien. In dit arme, verafgelegen dorp wordt er geen water uit zakjes gedronken maar uit de rivier of in het regenseizoen uit onze kapotte waterput. Deze kinderen lopen kilometers lang om in de buitenwijken van Tamale de zakjes te verzamelen en brengen ze bij me thuis. Ik zeul de hele bups weer naar de werkplaats in town en neem de producten voor ze mee terug naar de village... Handel en wandel...!

In de werkplaats zijn nog meer dingen veranderd: Sister Fawzia, onze coördinator werkt niet meer bij ons. Ze kreeg het te druk met allerlei andere onderneminkjes die ze er nog op na hield en het ene kon niet meer met het andere samen. Hamdia en Sumaya zijn nu de nieuwe coördinatoren. Ik vond het belangrijk dat het er twee zouden zijn zodat ze met elkaar kunnen overleggen en steun kunnen hebben aan elkaar. Geheel tegen de Ghanese traditie in zijn het de twee jongste medewerkers, maar ze zijn oprecht, nemen geen blad voor de mond en ze

kregen van iedereen de goedkeuring om deze taak uit te voeren... Jonge bruisende meiden met veel respect voor de andere medewerkers maar wars van nonsens. Ik heb er wel vertrouwen in!

Ik zag Sadik laatst heimelijk achter een naaimachine kruipen toen hij pauze had en toen ik vroeg of hij het zou willen leren zei hij gretig "Ja!" Na bijna twee jaar zakjes open knippen kan ik het me voorstellen dat je een nieuwe uitdaging aan wilt gaan! Sadik stak de drie dames die rondom hem de zakjes knippen, wassen en vouwen met zijn enthousiasme aan en ook zij gaven aan graag te willen leren naaien. Nu hebben we dus ter vervanging van Sister Fawzia die een naaister was, een nieuwe knipper aangenomen, Gafaru genaamd en dat geeft de vier medewerkers de kans om het naaien te leren en twee aan twee gaan ze de naaiafdeling versterken na de beginselen geleerd te hebben van Hamdia die speciaal hiervoor een aantal weken hele dagen werkt in plaats van haar normale 'halve dagen werkweek...' Ze wisselen deze nieuwe vaardigheid dagelijks af met hun ouwe 'vak' en iedereen is uiterst tevreden!

Ook in Nederland werd niet stil gezeten als het om Tuma Viela gaat... Albert zag Abraham en er werd ter ere van dat grootse feest gedoneerd aan de Stichting... Ook de rommelmarkt van de kerk in Leek is achter de rug en Petra en Bé hebben de stand aldaar bemant/bevrouwwt. Ook van deze actie komt een gedeelte ten goede aan de werkplaats. Bedankt iedereen voor jullie inzet en enthousiasme!

Als ik even mijn neus buiten de shop steek zie ik vier kinderen in hetzelfde groen/gele schooluniform op hun knieën naast de werkplaats hun zakjes nog snel even netjes glad vouwen... Ik herken Momin die vandaag zijn fleurige pet op heeft en Gadafi op zijn hurken naast hem... Momin lacht verlegen naar me en stoot zijn twee vriendjes aan die hij meegenomen heeft en vandaag hun zakjes komen inleveren... En zo wordt het verhaal van "Tuma Viela" in Tamale doorverteld... als de tamtam! En zo hebben we bereikt dat duizenden kleine een grote mensen zich in ieder geval bewust zijn geworden van wat er allemaal op straat ligt en is Tamale nu al "a better place to be!"